

Jennifer Jordanová –

Grimelda na jarmoku stríg

Pred chvíľou začal veľký jarmok stríg.

Grimelda zvýskla: „Juchuchú!“

Vzala si klobúk, čiernu tašku,

kocúra, štyri kúzla v prášku

a na metle sa vzniesla do vzduchu.

Na trhovisku vládol čulý ruch –

strigy sem nešli nadarmo.

„Odovzdať metly!“ správca skríkol.

Bol to ich starý dobrý strýko.

„Čistenie vozidiel je zadarmo.“

K stánkom sa vrhli ako krdeľ vrán.

Tam boli veci! Nádhera!

Chrobáky, muchy, pavučiny.

Netopier privezený z Číny!

List neviditeľného papiera.

Grimelda nakúpila to i to:

liečivú dážďovkovú masť,

päť potkanov a desať kostí,

motýle na vítanie hostí,

vodu, od ktorej všetko začne rásť.

Odrazu schýlilo sa k večeru,

nastal čas domov odletieť.

Hneď prstom určila smer vetra,

no zrazu zvrieskla: „Kde je metla?

Sem som ju dala! Teraz jej tu niet!“

V tej chvíli začal hrozný zhon a krik:

„Aj moja zmizla! Nie je tu!“

„To bude omyl, drahé dámy,“

tíšil ich správca vyľakaný,

„máte ich pripravené k odletu.“

„Táto je moja! Ihneď ju daj sem!“

„To si len myslíš, moja je!“

V okamihu sa strhla mela.

V tom však Gimelda vymyslela

to najjednoduchšie riešenie.

„Abrakadabra! Metla ku mne, hneď!

Teraz sa nám to nespletie...“

Ozval sa výbuch, druhý, tretí,

a odrazu k nim z neba letí

najobrovskejšia metla na svete!

„Nasadať, miesta je dosť pre všetky.“

„Grimelde sláva!“ zaznel krik.

Tak strigy v nezvyčajnej zhode

nastúpili do vzducholode

a odleteli do krajiny stríg.